

A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kf.VIII.40.429/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet

cím2

ügyintéző: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos

Az alperes: alperes1

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Horváth Mariann kamarai jogtanácsos

cím3

A per tárgya: megbízási díj megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 6.K.702.546/2021/8.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.K.702.546/2021/8. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 25.000,- (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a 83.500,- (nyolcvanháromezer-ötszáz) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2015. április 1-től főtechnikus beosztásban állt hivatásos szolgálati viszonyban az alperesnél, a alperes1 (BRFK) ... Rendőrkapitányságának ... Alosztályán teljesített szolgálatot.

[2] A felperes a 2021. január 6-án előterjesztett szolgálati panaszában a beosztásához nem tartozó – bűnügyi ügyfeldolgozás, vizsgálói, nyomozói és járőri – feladatok ellátásáért a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról

szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. §-a szerint 2018. január 1-től az illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte.

[3] A ... Rendőrkapitányság vezetője által elrendelt parancsnoki kivizsgálás megállapította, hogy a panaszos által hivatkozott tevékenységek a bűnügyi feladatkörhöz tartoztak, amelyek a panaszos munkaköri leírásban is rögzítésre kerültek, többletfeladatot nem végzett, ezért a panaszt felterjesztette az alperes vezetőjéhez.

[4] Az alperes a 2021. március 2-án határozat Szü. számú határozatával a felperes panaszát annak megalapozatlansága miatt elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[5] A felperes a keresetében 2018. január 1-től 2020. december 31-ig terjedő időszakra a rendvédelmi illetményalap 75%-nak megfelelő, összesen 1.043.550,- forint megbízási díj, ezen összeg 2019. július 1-től számított késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy előjáró utasításra a főtechnikusi beosztásához nem tartozó feladatokat látott el, 2018. január és augusztus hónap között jellemzően járőrözést, ezt követően vizsgálói, nyomozói feladatokat is végzett, amelyek átlagosan a szolgálati idő felét tették ki.

[6] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte. A szolgálati panaszt elutasító határozatban foglalt érvelését fenntartva a kereset összegszerűségét is kifogásolta és arra hivatkozott, hogy annak megalapozottsága esetén a felperes legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 50%-ára tarthat igényt.

Az elsőfokú bíróság határozata

[7] A Fővárosi Törvényszék a 6.K.702.546/2021/8. számú ítéletével kötelezte az alperest 1.043.550,- forint megbízási díj és ezen összeg 2019. július 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, valamint 53.000,- forint perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy az eljárás illetékét az állam viseli.

[8] Az elsőfokú bíróság bizonyítottnak fogadta el a Robotzsaru rendszerből havi bontásban kigyűjtött, ügyszámok feltüntetésével, feladattípusokként megjelölt tevékenységek ellátását. Álláspontja szerint az alperes vitatásával szemben tanúl tanúvallomása alátámasztotta, hogy a felperes a peresített időszakban – különösen annak első részében – csaknem minden szolgálatban járőrözési feladatokat látott el. Az elévülés és a statisztikai lapok kiállításával kapcsolatban a tanú alátámasztotta a felperes állítását, mely szerint a becsatolt fényképeken látható iratok a helyben szokásos módon kihirdetésre kerültek, a feladatok ellátására rendszeresen, minden szolgálatban sor került, annak elvégzésére nem önkéntes alapon, hanem utasításra került sor. tanúl vallomása szerint többletfeladatok ellátására minden szolgálatban sor került, mert amennyiben éppen nem volt helyszínelési vagy rabosítási feladat, akkor a felperes által megjelölt többletfeladatokat kellett elvégezni.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság bizonyítottanak találta a felperes által többletfeladatként megjelölt feladatok rendszeres, gyakorlatilag minden szolgálatban történő ellátását.

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott tevékenységek és a bűnügyi technikus feladatait megállapító 12/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) tartalmának összevetése alapján megállapította, hogy a tanúkihallgatás, a kamerafelvételek elemzése, a jegyzőkönyv felvétele feljelentésről, szakértő kirendelés, az eljárás megszüntetése és a statisztikai lapok készítése az ORFK utasítás figyelembe vett rendelkezései alapján nem volt a bűnügyi technikus beosztásba tartozó feladat. A felperes munkaköri leírása nem igazodott a bűnügyi technikus beosztáshoz, a beosztáshoz tartozó feladatokon túlmenően egyéb munkaköri tevékenységeket is rögzített.

[10] A Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére hivatkozással megállapította, hogy amennyiben jogi norma (pl.: ORFK utasítás) az adott munkakörre nézve kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők.

[11] A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét (BH2018. 259). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és ennek ellentételezésére jogosult.

[12] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat minden hónapban szolgálatonként többször, rendszeresen, tehát 30 napot lényegesen meghaladó időtartamban látta el, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, (3) és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult.

[13] A törvényszék a megbízási díj mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott kereteken belül, a többletfeladat nagyságára, a megbízással járó többletterhekre és a helyettesített szolgálati beosztás besorolására figyelemmel 75%-os mértékben állapította meg. Álláspontja szerint a jogszabályi korlátokra, a feladatok számára, az illetményalap mértékére és az ellátott nyomozói feladatokra figyelemmel a felperes által megjelölt igény nem volt eltúlzottnak tekinthető, ezért az alperest a kereset szerint marasztalta.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[14] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint első- és másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, azonban téves következtetést vont le.

[15] Az alperes fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz részletes indokolást a megbízási díj mértéke vonatkozásában. A törvényszék indokolásával szemben a védiratban részletesen kifejtette azokat a számszaki adatokat, indokokat, amelyek alapján a felperes 75%-os mértékű megbízási díjra való igénye megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása nem tartalmaz olyan releváns tényeket, amelyek kellően alátámasztják a megítélt megbízási díj összegét, e körben a felperesi képviselő sem terjesztett elő bizonyítási indítványt.

[16] A védiratában kifejtettekkel egyezően hivatkozott arra, hogy a felperes a peresített időszakban 2018. január 1-től 2020. december 31-ig, tehát 3 év alatt összesen két darab feljelentést vett fel és három tanúkihallgatása volt, amely összesen 4 óra 36 percet vet igénybe. A kimutatásból megállapítható, hogy a felperes munkaidejének 10%-át sem érte el a megállapított „többletmunka”, így álláspontja szerint a törvényi minimumon felül nem határozható meg magasabb megbízási díj.

[17] A Kúria által hivatkozott, a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.225/2015/11/I. számú ítéletben a bíróság 50%-os mértékű megbízási díjra látta jogosultnak a felperest azzal az indokolással, hogy munkaidejének kevesebb mint a felében végez a bűnügyi technikai feladatokhoz nem tartozó többletmunkát.

[18] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a technikai munkakörhöz képest a per tárgyát képező járőrözés, majd bűnügyi ügyfeldolgozás, nyomozói, vizsgálói feladatok a technikai beosztástól eltérőek, azoknak a munkaköri leírásba történő egyoldalú szerepeltetése nem vezethet a kinevezés szerinti munkakör kiszélesítéséhez, más munkakörök díjazás nélküli ellátásához. A technikus alapvetően egy nyomrögzítői feladatokat végző beosztás, így a perben feltárt, hivatkozott és bizonyított feladatok – így a járőrözés, házkutatások, bűnügyi megkeresések, elemzések, szakértői kirendelések, akciók, portyaszolgálatok, kihallgatások – az alperes külön utasítása esetén sem tartozhatnak a technikus munkakörébe. Ezek a feladatok túlmutatnak az ORFK utasítás által meghatározott feladatok körén is.

[19] Az alperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a pertárgyi beosztásához nem tartozó feladatok a felperes munkaidejének 10%-át sem érték el. A perben konkrét bűnügyi ügyiratszámokkal és tanúvallomásokkal igazolta, hogy havonta visszatérően és rendszeresen, minden szolgálatában végezte a technikai beosztásába nem tartozó többletfeladatokat.

[20] A felperes álláspontja szerint az alperes összecszerűségi kifogása is alaptalan. A hivatkozott, eltérő tényállás mellett született kaposvári ítélet még a régi Hszt. hatálya alatti megbízást bíralt el, amely időszakban a megbízási díj törvényes kerete fele volt a pertárgyi időszakban hatályos mértéknek, ezért nem lehet relevánsnak tekinteni. Az irat készítések %-os megosztásával igazolta és a bíróság által megállapított tényállás is alátámasztotta, hogy a felperes a munkaideje 1/3-ban végzett a beosztásába nem tartozó feladatokat, így az erre megállapított 75%-os mértékű megbízási díj nem tekinthető eltúlzottnak.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[21] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[22] A Kúria a támadott ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – vizsgálta felül.

[23] Az alperes a fellebbezésében megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését jelölte meg, ugyanakkor érvelésében a felperes beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátását nem, kizárólag a megbízási díj mértékét vitatta.

[24] Az alperes a fellebbezésében a felperes által ellátott egyes részfeladatokra – feljelentés és tanúkihallgatás – hivatkozott, ezzel szemben az elsőfokú bíróság helyesen tanúl tanúvallomására és a Robotzsaru rendszerből kinyert adatokra alapított érvelését, amely ítéleti bizonyossággal igazolta, hogy a felperes rendszeresen, lényegében minden szolgálata alatt látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatot. A felperes ORFK utasításban szabályozott főtechnikusi beosztásába nem tartoztak a járőrözési feladatok, a tanúkihallgatás, a szakértői kirendelések, a kamerafelvételek elemzése és a statisztikai lapok elkészítése, így bizonyítottnak a munkaideje meghatározó részében a beosztásába nem tartozó feladatokat látott el. A következőes bírói gyakorlat szerint ugyanakkor a munkáltató csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg szabadon az ellátandó feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatok jogszerűen nem építhetők be. Nem lehetett ezért a BM. rendeletben önálló beosztásként szereplő bűnügyi technikus munkakör részének tekinteni az ORFK utasításban nem nevesített feladatokat. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján, a felperes megbízási díjra való jogosultságára levont következtetése nem volt jogszabálysértő.

[25] A megbízási díj mértéke vonatkozásában a felperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan érvelt azzal, hogy a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott 50-200%-os mértékű megbízási díj keretein belül a megállapított 75%-os mérték a többletfeladatok mértékére tekintettel nem eltúlzott. Az alperes fellebbezésében hivatkozott ítélet a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) rendelkezésein alapult, amelynek 50. § (4) bekezdése a megbízási díj mértékét az illetményalap 25-100%-os kereten belül állapította meg. A hatályos, a Hszt. 71. § (5) bekezdésben meghatározott 50-200%-os kereten belül, a felperes által bizonyítottan ellátott többletfeladatok alapján megállapított, a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díj nem sértette meg a fellebbezésben megjelölt mérlegelési szabályokat, ezért a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[26] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére.

[27] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a tárgyi költségfeljegyzési jogos perben az Itv. 46. § (1) bekezdés szerint le nem rótt fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[28] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja, a fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. §-a zárja ki.

Budapest, 2022. február 9.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó
bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró